

TIPY NA VÝLET

**Podblanicko:
ráj hradů a zámků**

Pro zájemce o život šlechty je Podblanicko vhodnou turistickou oblastí. Mnoho šlechtických rodů, urozenějších, i méně urozených, stavělo svá sídla, tvrze, hrady a posléze i zámky právě v tomto kraji. Proto je Podblanicko jednou z oblastí, kde historie zanechala zřetelné otisky.

Vedle **vlašimského zámku** můžete navštívit například **zámek Jemniště** nedaleko Benešova. Jemniště je nově opravený barokní zámek z 18. století. Největší místností je taneční sál, vystavěný přes dvě patra. Zajímavá je i kaple svatého Josefa s výzdobou V. V. Reiner a J. J. Pacáka. Nabízí se zde i možnost vyjíždky v dobovém kočáře nebo v bryčce.

Zajímavý je také **zámek ve Vrchotových Janovicích**. Ten vznikl na místě původní vodní tvrze z první poloviny 14. století. Zámek vystřídal spoustu majitelů, z nichž nejvýznamnějším byl Karel Nádherný z Borutína, který koupil sídlo koncem 19. století. Poslední majitelkou byla Sidonie Nádherná, milénka významného básníka Karla Rilkeho.

Další z doporučených turistických zastávek je **zámek v Růžkových Lhoticích**, 17 km jihovýchodně od Vlašimi. Prostý barokní zámek z 18. století se proslavil především díky tomu, že patřil rodičům skladatele Bedřicha Smetany. Právě tady trávil mladý Smetana svá studentská léta a zdejší krajina mu poskytl celou řadu námětů k jeho hudebním dílům.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Louňovicích pod Bláníkem

hlavně: vždyť se tady nachází proslulá bramborářská oblast. Tradici má rybníkářství, jehož počátky se datují už někdy od 12. století. Teče tu řada potoků a potůčků. Největším vodním tokem je řeka Blanice, která tvoří jakousi severojižní osu Vlašimska. Protéká Blanickou brázdou, která vznikla před 250 milióny let. Právě u Vlašimi se brázda rozšiřuje do Vlašimské kotliny. Z ní vystupuje několik výraznějších kopců, včetně toho legendárního: Bláníku. Tolik geomorfologie, jak ji popisuje povedená turistická brožurka Vlašim – srdce Podblanicka, kterou si můžete v Podblanickém infocentru koupit za dvacet korun.

**Velký Bláník,
Malý Bláník**

„Bláník se otevře, rytíři v plné zbroji vyhrnou se z hory a svatý Václav je povede na pomoc Čechům...“ napsal Alois Jirásek v pověsti O blánických rytířích. Posvátná hora se správně jmenuje Velký Bláník a se svými 639 metry je nejvyšším kopcem Vlašimska. Rostou tu bučiny, duby, habry, jilmy, lípy a při úpatí pak smrkový les.

Na vrcholu můžeme nalézt blánickou žulu rozpukanou v mohutné balvany, které se nazývají Rytířské skály. Bylo tu objeveno keltské hradiště z 5. století př. n. l., odkud naši

předci pravděpodobně strážili své území. Dodnes jsou zde k vidění zbytky mohutných hradištních valů. Archeologové tu našli také keramické střepy z pozdní doby halštatské a rané doby laténské (první tisíciletí př. n. l.). V roce 1868 byl z legendární hory odebrán základní kámen pro stavbu Národního divadla.

Dnes sem turisté míří především na dřevěnou rozhlednu, odkud je nádherný výhled do kraje. Postavili ji nadšenci z Klubu českých turistů za druhé světové války v roce 1941. Od dubna do září je otevřena denně (10 – 17 h), od října do března pak pouze o sobotách a nedělích a také svátcích (10 – 16 h). Můžete si zakoupit i občerstvení nebo vyhlédnout nějaký ten suvenýr na památku.

Na Velký Bláník se pořádají při významných výročních lidových poutích, které mají svůj prvo počátek v roce 1404. Jednou z tradic místních obyvatel je silvestrovský výstup na horu. Spolu s lidem sem velmi rádi vystupují i politici, pokud zrovna nejdu na horu Říp.

Asi kilometr a půl od Velkého vystupuje z masívu zalesněný vrchol Malého Bláníku (564 m). Na vrcholu naleznete zbytky středověkého hradiště, který byl dobyt husity roku 1420 a byl mylně situován na

Velký Bláník. Na vrcholku jsou také pozůstatky barokní kaple sv. Máří Magdalény, která byla zrušena za Josefa II. v 18. století. Uvnitř rostou dva ztepilé smrky nazvané Velký a Malý mnich.

Oba Bláníky se nacházejí ve stejnojmenné chráněné krajinné oblasti, která zabírá plochu zhruba 6 x 7 km. Byla vyhlášena především k ochraně typické středočeské krajiny, v níž se stále uchoval harmonický soulad lidské činnosti s přírodou.

Louňovice v lůně

Nejlépeším místem, odkud lze poznávat CHKO, je obec Louňovice pod Bláníkem. Z vesničky o sedmi stech obyvatelích vedou značené stezky na oba vrcholky. Ve starých spisech ji lze nalézt pod názvem Lúňovice či Lunovice. Toto jméno odvozuje Antonín Vlasák ve svém popisu vlašimského okresu ze skutečnosti, že obec byla založena mezi oběma vrchy Bláníky. Tedy v samotném lůně.

Malebná vesnička se nachází zhruba 9 km jihozápadně od Vlašimi. Nejstarším vlastním panství byl zdejší klášter premonstrátek založený roku 1149 mnichem Jindřichem jako protějšek želivského kláštera. V roce 1999 se v Louňovicích slavilo 850leté výročí za-